

ogsaa imod at stille den Fordring, at de Folk, som skulde udtages til disse Kursus, skulde være Medlemmer af Skytteforeningen. Jeg mente, at ogsaa det var Uret, da de burde udtages blandt dem, der viste sig at skyde bedst.

Jeg forstaaer i øvrigt ikke, hvorfor denne Forenings Medlemmer skulde udskilles fra de andre og have en anden Behandling end de øvrige Rekrutter. Efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med i Eftermiddag, synes jeg, at han gik ud fra, at de med Hensyn til Skydning vare bedre end de andre Rekrutter. Jeg har derfor undersøgt det Forhold, og efter Undersøgelse af det Materiale, jeg har haft ved Haanden, kan jeg ikke indse andet, end at det er en fuldstændig Vildfarelse.

Jeg skal oplyse, at ifølge Beretning fra Generalinspektøren for Fodfolket har der blandt de Rekrutter, som uddannedes i 1903 — det sidste Aar, for hvilket der findes Beretning — været 1,029 Skytteforeningsmedlemmer ved Fodfolket, men kun de 761 af disse have ved Sommerens Skydeøvelser opnaaet Gennemsnitspointet for hele Landets Fodfolk. De 26 pCt. have altsaa ikke en Gang opnaaet Gennemsnitspointet af, hvad det øvrige Mandskab har faaet med Hensyn til Skydning, men har skudt daarligere end disse. Af Beretningen kan derimod ikke ses, hvor mange af de 761 der har faaet Gennemsnitspointet, og hvor mange der har faaet derover. Jeg vilde ønske, at man kunde have faaet dette at vide; thi saa kunde man nøjagtigt have beregnet, i hvilket Forhold Skytteforeningsmedlemmerne staa til de øvrige Rekrutter med Hensyn til Skydningen. Jeg skal endvidere fremhæve et andet Forhold. Ærede Medlemmer vide, at der til hver Bataillon sendes 80 Skyttetegn. Der er ved hver Bataillon 480 Rekrutter, og $\frac{1}{6}$ af disse faar altsaa Skyttetegn, og det er selvfølgelig den til Skydning bedste Sjettedel, som faar disse Tegn, men af de 1,029 Skytteforeningsmedlemmer fra 1903 var der, efter hvad jeg har faaet oplyst, kun mellem 170 og 180, der havde faaet Skyttetegn, det vil altsaa sige, at heller ikke mere end $\frac{1}{6}$ af dem har faaet Tegnet. Det er ogsaa et Bevis for, at de ikke skyde bedre end de andre Rekrutter. Jeg har ogsaa for de Batailloners Vedkommende, der ligge her i København, søgt at faa Klarhed over, om der var nogen Forskel med Hensyn til Skydning for de Batailloner, som havde mange

Skytteforeningsmedlemmer til Uddannelse, og dem, der havde færre. Det stillede sig saaledes for de 3 Batailloner her i København, 13de, 15de og 17de, som forrige Aar, altsaa 1903, havde Rekrutter til Uddannelse: 13de Bataillon havde 98 Skytteforeningsmedlemmer, og det viste sig, at denne Bataillon gennemsnitlig havde opnaaet 201 Points ved Sommerens Skydning. 17de Bataillon, der ikke havde slet saa mange Skytteforeningsmedlemmer, nemlig 85, opnaaede alligevel et højere Pointtal, nemlig 204. Men 15de Bataillon havde ikke nær saa mange Skytteforeningsmedlemmer, i alt kun 50, hvilket ikke er stort mere end Halvdelen af, hvad 13de Bataillon havde; men desuagtet viser det sig, at ved Sommerens Skydning have Rekrutterne ved den Bataillon opnaaet 212 Points. 15de Bataillon har altsaa opnaaet meget bedre Resultat end 13de Bataillon, hvor de mange Skytteforeningsmedlemmer vare. Dette synes jeg er Bevis nok for, at Skytteforeningsmedlemmerne i alt Fald ikke skyde bedre end de andre Rekrutter, de ere blevne uddannede sammen med. Det kan derfor ikke være deres Skydefærdighed, der gør, at de søges indlemmede i et særskilt Korps og uddannede udenfor det øvrige Mandskab. Jeg vil derfor haabe, at man ikke i Strid med hele Tanken om den almindelige Værnepligt vil give sig til at foretage en saadan Adskillelse af de indkaldte.

Jeg takker den højtærede Minister for Oplysningerne angaaende Virkningerne af Loven om Overførelse af 360 Infanterister til Artilleriet. Da vi jo ikke vide, om vi i den Samling, vi nu have, ville faa et lignende Forslag forelagt igen eller faa Forslag om, at denne Lov skal forlænges endnu et Aar, skal jeg fremføre nogle Oplysninger om, hvordan den Lov efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med, virker overfor de forskellige Vaabenarter og paa Garnisonsforholdene her i Landet. Efter de Oplysninger, vi modtog fra den højtærede Krigsminister, er der nu for Tiden 73 Mand til Stede ved hvert Fodfolksregiment; efter Hærloven skulde der jo være 100 Mand til Vinter-tjeneste ved hvert Fodfolksregiment. De øvrige 27 Mand ere jo overførte til Fæstningsartilleriet for at udfylde Afgangen ved Hjemsendelsen i denne Maaned. Denne Vaabenart er jo i de senere Aar udviklet betydeligt. Udviklingen paabegyndtes allerede ved Hærlovsændringen af 1894. Før den Tid havde Fæstningsartilleriet om Sommeren kun 514 Mand til Uddannelse